

[JEDNOŻEŃSTWO *sb n*

N sg jednożeństwo.

Sł stp brak, Cn s.v. jednożeniec.

Związek małżeński tylko z jedną osobą; monogamia Cn: Lecz ten obyczaj [wielżeństwa] już był dawno przed Chrystusem wstał [...] / tak iż między pogánkami Rzymiány / przed Chrystusem / iednożeństwo kwitnęło / y między Zydami / nigdy nie już wielżeństwo nienáydowało. SkarKaz 47a (Linde).

FP